

Udvikling, som tilbydes gennem Oversættelsen fra Ens eget Modersmaal til et fremmed Sprog, og at det derfor, naar man nu har hævet den Anledning til at faa denne Udvikling, der var givet igjennem latinff Stil, i og for sig er ønskelig, at den kan opnaas igjennem et andet fremmed Sprog. Derom er der altsaa for mit Vedkommende ikke nogen som helst Tvivl, og det eneste Spørgsmaal, der her kunde frembyde sig som tvivlsomt, skulde altsaa være det, om det ikke maatte være en Fordring, der kunde antages at ville virke særdeles trykkende og bebyrdende paa Undervisningen, og om dens Opstilling saaledes ikke let kunde blive en Anstødssten, hvorover Lovforslaget maatte vilde snuble, naar der bliver Spørgsmaal om dets endelige Gjennemførelse. Om dette Sidste kan jeg nu naturligvis umulig udtale mig med nogen Sikkerhed. Hvad der imod det Første angaar, da vil jeg sige, at jeg ikke antager, at den omhandlede Fordring vil blive af nogen særdeles Vanskelighed eller Besværlighed. Der er Intet foreskrevet om Bestaffenheden eller Omfanget af den Prøve, hvorom der her er Spørgsmaal, og heller ikke om, hvilken Indflydelse den skal have med Hensyn til Beregningen af Karaktererne. Og der kunde jo nu vel ganske vist gjøres saa strenge Fordringer i saa Henseende og blive lagt saa stor Vægt derpaa, at det mulig vilde kunne fremstille sig som en noget stærk Fordring. Men jeg antager det imidlertid unegtelig som givet, at derom vil og kan der fornuftigvis ikke blive Tale. Jeg antager, at det i Virkeligheden vil gaa med Fransk som med flere af de andre Sprog — med Hensyn til Latin er det jo udtrykkelig blevet omtalt — at selv om der ikke fordres en bestemt skriftlig Prøve deri i Form af en Stil ved Afslutningen, saa vil man dog, netop for at indøve Sproget gennem Undervisningen, ogsaa under denne give Leilighed til at oversætte fra Modersmaalet til det paagjældende Sprog. Og dette vil, hvis man opstiller Fordringen om en skriftlig Prøve, i alt Fald altsaa kun faa sin Afslutning ved Afgangseramen. Forfjellen i Fordringene vil derfor sandsynligvis heller ikke blive meget stor, hvadenten der fordres en saadan Prøve eller ikke. Og jeg kan nu paa

den anden Side ikke negte, at det dog selvfølgelig har en væsentlig Betydning, at der fordres en skriftlig Prøve ved Afgangseramen, idet dette nemlig ganske vist giver en stærkere Opfordring til at drive de forudgaaende Dvæler i denne Henseende med Alvor. — For mig stiller den første Del af det omhandlede Forslag sig altsaa saaledes, at jeg ikke paa nogen Maade vil kunne have nogen Betænkelighed ved at slutte mig dertil i og for sig, og at jeg derhos, netop fordi jeg ikke tror, at det vil medføre nogen betydelig Besværlighedsførelse af de Fordringer, der ibrigt stilles i de to øverste Klasser, ogsaa har det Haab, at dets Indsættelse heller ikke vil kunne lede til, at man, forsaavidt man ibrigt maatte paa et andet Sted ville vedtage Lovforslaget, som det tidligere er fremkommet fra Mindretallet i det andet Thing, med de Forandringer, som nu deri ere vedtagne, af Hensyn til samme skulde ville forhindre det i at blive til Lov.

Ogenbøll: Under Sagens forrige Behandling var der en lille Uenighed i Afskuelserne mellem min ærede Sidemand, det ærede 2det Medlem for Btie Kredts (Tobtesen), og mig angaaende Fortolkningen af Lovforslaget, saaledes som det foreligger, idet han nemlig yttrede, at, naar Forslaget blev til Lov, kunde der ikke være Tale om at kunne benytte Stiløvelser i Skolerne, men man var alene henvisst til den mündtlige Undervisning. Jeg paastod derimod, at navnlig for Latinens Vedkommende vilde dette ikke blive Tilfældet, og en Ytring, der nu faldt fra den ærede Ministers Side, synes mig at tyde paa, at der vel turde gives min Opfattelse af Lovens Bestemmelser i saa Henseende Medhold. Det, som jeg imidlertid egentlig ønskede at udtale mig om efter denne foreløbige Bemærkning, er det Endringsforslag til § 6, som gaar ud paa ved Afgangseramen at optage som Prøve en Oversættelse fra Dansk til Fransk eller Tydsk. Jeg sætter megen Pris paa, ikke, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Madvig) sagde, at en Discipel kan opnaa Færdighed i at skrive idetmindste eet levende Sprog, thi jeg tror ikke, at det kan opnaas, selv om der arbeides derpaa til Afgangseramen, men paa